

Kafkova Praha

Xavier Baumaxa

Když mám splín, přečtu si Kafku, to mě vždycky pobaví!
Otevřu knihu, kde má hlavu? Aha, opatrně, tady v záhlaví.
Co teď s tím, když jsem tak sám, Assissi pár kapitol nakrouhám
zálivku mám, náladu a lá Zlatá ulička si teď vychutnám.

Kafkova Praha je proces plný divných kouzel,
useknu ze dveří zámek a hned vidím jak tam táta,
hází po broukovi jabka a říkám si:
Hoře, hoře, sám.
Hoře, hoře, sám.
Hoře, hoře, sám
je Řehoř Samsa.

S nikým se nestýká, procitá sám v šedi u okna k ránu.
Nic se ho netýká, kromě činže a pár zmařených plánů.
Nikoho nevidá, sleduje Knížáka, jak říká "Já!"
Nikoho nepíchá, jen svou vlastní sestru a to jen když mu dá.

Kafkova Praha je proces plný divných kouzel,
useknu ze dveří zámek a hned vidím jak tam táta,
hází po broukovi jabka a říkám si:

Kafkova Praha je proces plný divných kouzel,
useknu ze dveří zámek a hned vidím jak tam táta,
hází po broukovi jabka a je mi fajn...